

Mand kan vente at blive Underofficer, og igjennem Underofficersklassen blive Officer uden anden Prøve paa Lærdom og Duellighed, end den, som indeholdes i hans Tjenestedygtighed. Dette er et umaadeligt Fremstrid, hvis gavnlige Følger først vil erkjendes, naar disse Bestemmelser have været i Virksomhed i en Række af Aar. Det Andet, som i deres Favør er skeet, er Pensionssloven for Underklasserne, den har sikket disse Mand en Stilling efter hæderlige tilbagelagte Tjenesteaar, som de ikke før havde, og som vistnok ogsaa vil bidrage meget væsentligt til at bringe endeel unge Mand af Udfkrivningsmassen til at betrede denne Bane. De have, ved at gøre dette, en dobbelt Udsigt navnlig deels til ved en lang Tjenestedygtelse i selve den Stilling, de gaae ind i, at imødesee en nogenlunde sikket Fremtid, deels til at svinge sig op til høiere Stillinger, ja til de høieste Værdigheder i Staten. Lader os nemlig aldrig glemme det, at Krigsvæsenet har til alle Tider og i alle Lande været en Wei, hvorigenem Menigmand steg op til Statens høieste Stillinger, og at det ligger dybt begrundet i Krigsvæsenets Institutions hele Betydning. For at kunne opnaae dette Formaal, som jeg antager, at man ikke skal udskyde en eneste Dag længere end fornødent, men bringe i Virksomhed, medens endnu Enhver føler Krigens oplivende Indvirkning paa de unge Mand, der staae i saadanne Stillinger, at de ere stikkede til at eftertrage at blive Befalingsmand i Hæren, har jeg forsøgt at sætte Krigsbefyrelsen istand til at benytte Underofficerer, antagne paa kort Tjenestetid, saavel ved at byde dem en Betaling, som mangen en ung Mand vilde sætte Pris paa, som ved at byde dem den Fordeel, at de mod at blive længere til Tjeneste, hurtigere komme til at træde over i den Klasse, som kun gjør Tjeneste i Krigstid, saaledes at de derved, naar de træde over i en borgerlig Stilling, have Frihed til alle de daglige, fredelige Syssler, og kun maa være beredte paa i vaakommende Tilfælde under Krigen at møde og forsvare Fædrelandet. Deres Udvikling, deres Kraft gaae saaledes ikke tabt, og de selv sæt-

tes istand til tidligere end ellers at fuldbyrde deres Værnepligt.

Den fjerde Deel af Lovforslaget omfatter Bestemmelserne om Krigsreserveofficerer. Det vil være i det ærede Things Grundring, hvor ofte denne Gjensand har været paa Bane under Finanslovens Behandling. Det er ideligt og ideligt blevet bemærket, at naar vi ikke betimeligt benyttede Anledningen til at danne Krigsreserveofficerer, henhørende til den værnepligtige Styrke, saa vil Krigsreserveofficeren, hvis Tilstedeværelse er af en absolut Nødvendighed i en lille Stat, som skal have en stor Hær, blive en Statsklassen betyrdende Mand, idet han ikke vilde blive en Mand, der paa engang er Borger og Hovidsmand, men derimod en Mand, som gjør det til en halv Gjærning at være Hovidsmand i Hæren, og som hænger sig fast i denne ubetydelige Stilling, han derved vinder, saalænge som hans Kræfter nogenlunde tillade, men som, naar han skal bruges, er forældet og uskikket. I de lavere Stillinger ved Hæren kræves af en Befalingsmand Get af To, enten at han er groet fast i Hæren og kun er ældet, om jeg saa maa sige, i dette daglige Nag, denne daglige Byrde, og derved har erhvervet den Art Kjerne- og Jernfasthed, som bærer med Taalmodighed alle de Kjedommeligheder, som dette Liv upaatvivlelig medfører; eller ogsaa, at han er en ung Mand i en rørig Alder, som, valdt til Liv ved de Forhaabninger, som Krigsvæsenet og Krigslykken kunne føre med sig, foretrakker i Udøvelsen af sin Værnepligt at være Befalingsmand, fremfor kun at bære Muskettén paa Raffen. Mellem disse to Alternativer tror jeg, ligger intet brugbart Stof, og hver Gång man har villet forsøge noget Andet — og det har været forsøgt ofte og paa mange Steder — har det medført Ulemper. For at henlede Things Dømmelse paa et tilsvarende og nærliggende Tilfælde, vil jeg bede Thinget betragte hvad der især havde bragt Kjøbenhavns Borgervæbning i den Stilling, hvori det befandt sig i 1848, og hvor Væbningen selv tvivlede om sin egen Brugbarhed, — jeg taler ikke om de Tyvbl, der reistes udenfra, men om de, som reistes i selve Væb-